

МИШЉЕЊЕ

о предлогу Уредбе о допунама Уредбе о поступку и начину реструктурирања субјеката приватизације

Агенцији за борбу против корупције достављен је предлог Уредбе о допунама Уредбе о поступку и начину реструктурирања субјеката приватизације (у даљем тексту: предлог Уредбе). Предлогом Уредбе се важећа Уредба о поступку и начину реструктурирања субјеката приватизације ("Сл. гласник РС", бр. 52/2005, 96/2008 и 98/2009) допуњује, како је наведено у образложењу, с обзиром да је продаја имовине најчешћа мера у поступку реструктурирања, јер је код великог броја субјеката у реструктурирању вредност обавеза већа од вредности имовине. Поред тога, последњим изменама Закона о приватизацији предвиђено је да је рок за окончање поступка реструктурирања најкасније до 30. јуна 2014. године. Због свега наведеног, како се истиче, указује се потреба за свеобухватним уређењем поступка и начина продаје имовине субјекта који се реструктурира у поступку приватизације.

Чланом 1. предлога Уредбе додаје се члану 14. став 2. који прописује да у случају када надлежни орган субјекта приватизације не донесе програм реструктурирања у складу са овом уредбом, програм реструктурирања може донети Агенција. Чланом 2. предлога Уредбе додаје се став 2. у члану 22. којим се предвиђа да се имовина у субјекту приватизације у коме се спроводи реструктурирање, за разлику од капитала, продаје јавним надметањем или јавним прикупљањем понуда. Поред наведеног, предлогом Уредбе додаје се ново поглавље, које се односи на продају имовине субјекта који се реструктурира у поступку приватизације (чланови 25-35.). На крају, предвиђено је да ће се Уредба примењивати на продају имовине субјекта који се реструктурира у поступку приватизације, за који до дана ступања на снагу ове уредбе није усвојен програм реструктурирања.

Агенција за борбу против корупције указује на одређена спорна питања која се тичу садржаја предлога Уредбе.

- Чланом 1. предлога Уредбе предвиђено је да се у члану 14. важеће Уредбе после става 1. додаје нови став 2, којим се прописује да у случају када надлежни орган субјекта приватизације не донесе програм реструктурирања у складу са овом уредбом, програм реструктурирања може донети Агенција. Оваквим решењем се доводи у питање усклађеност овог члана предлога Уредбе са одредбама члана 23. Закона о приватизацији. Законом је изричито предвиђено да програм реструктурирања доноси надлежни орган субјекта приватизације, а да је Агенција дужна да у року од најдуже 30 дана од дана пријема програма реструктурирања донесе одлуку о прихватању, одбијању, враћању на исправку или о измени програма. Овакво решење би нужно морало да доведе и до одговарајућих измена одредби чл. 15, 16, 17. и 18. важеће Уредбе.
- Чланом 22. важеће Уредбе предвиђено је да у субјекту приватизације у којем је спроведено реструктурирање Агенција продаје капитал, односно имовину методом јавног тендера или методом јавне аукције, што је у складу са чланом 19. став 3. Закона о приватизацији. Са друге стране, чланом 2. став 2. предлога Уредбе предвиђено је да се у члану 22. дода нови став 2, којим се прописује да ће се имовина у субјекту приватизације у коме се спроводи реструктурирање продавати јавним надметањем или јавним прикупљањем понуда. Такође, предлогом Уредбе додаје се ново поглавље, које се односи на продају имовине субјекта који се реструктурира у поступку приватизације (чл. 25.-35.). Овде се поставља

неколико питања од којих је најзначајније да ли се уопште овом уредбом, која се односи на поступак и начин реструктуирања субјеката приватизације, може уређивати продаја имовине ових субјекта. Наиме, чланом 20 њ. Закона о приватизацији, који је наведен као правни основ за доношење предлога Уредбе, предвиђено је да Влада Републике Србије ближе прописује поступак и начин реструктуирања субјекта приватизације. Са друге стране, чл. 33. и 40. Закона о приватизацији предвиђено је да Влада Републике Србије ближе прописује поступак и начин продаје капитала и имовине методом јавног тендера и методом јавне аукције. У складу са наведеним члановима Закона, Влада Републике Србије донела је Уредбу о продаји капитала и имовине јавним тендером ("Сл. гласник РС", бр. 45/2001, 59/2003, 110/2003, 52/2005, 126/2007, 96/2008, 107/2008 и 98/2009) и Уредбу о продаји капитала и имовине јавном аукцијом ("Сл. гласник РС", бр. 52/2005, 91/2007, 96/2008 и 98/2009). Предлог Уредбе прописује посебна правила за поступак продаје имовине субјекта који се реструктуира у поступку приватизације, која одступају од правила предвиђених уредбама о продаји капитала и имовине јавним тендером и јавном аукцијом, док члановима 32. и 33, предвиђа сходну примену само одређених одредби ових уредби.

Имајући у виду све наведено, сматрамо да је предложено решење неадекватно и да се продаја имовине субјекта који се реструктуира у поступку приватизације треба уредити одредбама Уредбе о продаји капитала и имовине јавним тендером и Уредбе о продаји капитала и имовине јавном аукцијом.

- Посебно указујемо на одредбе члана 30. предлога Уредбе, којима је предвиђено да на основу ове уредбе и програма реструктуирања Агенција доноси посебно решење које представља основ за испис заложног права из надлежних јавних регистара на имовини чија се продаја уређује овом уредбом. Агенција доноси ово решење након завршетка поступка продаје којим су се стекли сви услови, предвиђени уговором о продаји, за пренос власништва над имовином која је била предмет продаје (затварање трансакције). Наведено решење Агенција доставља надлежним јавним регистрима за евиденцију заложних права, ради брисања терета са имовине која је била предмет продаје. По нашем мишљењу, наведене одредбе је потребно или брисати или ускладити са важећим законима и подзаконским актима који уређују начин и услове под којима се могу измирити обавезе правних лица која су започела поступак приватизације, као и правних лица која се реструктуирају у поступку приватизације, према банкама и повериоцима, хипотеку и заложно право на покретним стварима уписаним у регистар.

Агенција за борбу против корупције сматра да би требало поново размотрити наведене одредбе предлога Уредбе и избећи доношење прописа који би био у супротности са важећим прописима који регулишу наведену област.